

У ході наших досліджень встановлено, що ефективність відтворення білого амура у господарстві була найвищою серед всіх видів рослиноїдних риб, які в ньому вирощуються. Вся отримана ікра мала високу якість. Рівень запліднення ікри сягав 95%. Вихід личинок після інкубації склав 90%. Середня абсолютна робоча плодючість самок досягла 890 тис. ікринок.

Господарство повністю забезпечує свої потреби у риборосадковому матеріалі даного виду і може реалізовувати частину підрощених личинок, створюючи ще одну статтю доходів та підвищуючи рентабельність виробничого процесу.

Отже, в умовах ставових господарств України білий амур природним шляхом не відтворюється. Для отримання потомства застосовується штучне відтворення заводським методом з використанням гіпофізарного ін'єктування.

Ефективність відтворення у дослідному господарстві для білого амура є максимально високою. Статеві продукти самок і самців мають високу якість. Рівень запліднення ікри складає 95%, вихід личинок після інкубації – 90%.

Господарство повністю забезпечує себе риборосадковим матеріалом білого амура.

УДК 636.2.082.25

Фокша Ю.К., студентка VI курсу спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»*

Миколаївський НАУ, м. Миколаїв, Україна

ОСОБЛИВОСТІ РОСТУ І РОЗВИТКУ ТЕЛИЦЬ ЗА ПЕРІОДАМИ ВИРОЩУВАННЯ

ТзДВ «Південний Колос» є репродуктором племінних тварин червоної степової породи. Оскільки, процес формування високопродуктивних тварин відбувається протягом їх вирощування, то перед тваринниками поставлено завдання щодо вирощування молодняку на рівні не менше 105-110% порівняно зі стандартом першого класу [1].

В умовах ТзДВ «Південний Колос» Новоодеського району проведено дослідження щодо особливостей росту і розвитку телиць червоної степової породи та порівняння із стандартом породи протягом 18 місяців.

Вивчення особливостей росту і розвитку телиць червоної степової породи корів проводилося в умовах ТзДВ «Південний Колос» Новоодеського району Миколаївської області. Для визначення росту і розвитку була сформована група телиць кількістю 20 голів. За період дослідження вивчалися закономірності росту і розвитку телиць від народження до

* Науковий керівник – Лихач А.В., кандидат с.-г. наук, доцент

18-ти місяців. Зміни живої маси у телиць встановлювалися за показниками: абсолютний приріст, відносний приріст. Показники живої маси порівнювали зі стандартом породи. Контроль за ростом і розвитком телиць здійснювали за живою масою, яку визначали шляхом зважування [2].

Результати досліджень та їх обговорення. При чистопородному розведенні, в кожному племінному підприємстві, селекціонерами створюється своя генеалогічна група тварин, яка має притаманні тільки їй спадкові особливості формування продуктивності, в тому числі й живої маси.

Відомо, що жива маса телят при народженні є породною, спадково закріпленою ознакою худоби. Тому цей показник ми використали для визначення динаміки оптимального росту живої маси при вирощуванні телиць для племінних цілей.

Для оцінки динаміки живої маси телиць протягом вирощування було проаналізовано показники фактичної живої маси і теоретичної (стандартної) живої маси досліджуваної групи телиць.

Живу масу тварин щомісячно порівнювали з плановими показниками живої маси телиць відповідних вікових періодів. При необхідності проводили коригування раціонів, які забезпечували би необхідну швидкість росту.

Порівнюючи динаміку змін живої маси телиць з віком варто зазначити, що середньодобовий приріст тварин в господарстві протягом вирощування відбувається нерівномірно. Найбільший цей показник досягає 0,92 кг, а найменший складає 0,49 кг, який спостерігається на 11-му місяці вирощування.

Але в наступному, за рахунок посиленої годівлі та здатності молодого організму до компенсаторного росту, фактичні і розрахункові показники живої маси до шестимісячного віку вирівнюються і вже до дев'ятимісячного віку знаходяться на одному рівні.

В період статевого дозрівання, в 10-15 місяців, у телиць спостерігається незначна різниця між середньодобовими приростами і коливається в межах 90 г. З початком підготовки телиць до осіменіння, за умов посиленої годівлі, що помітно за зростанням добових приростів, тварини інтенсивно ростуть. Їх середньодобові прирости збільшуються приблизно з 0,52 кг до 0,62 кг, а жива маса у 17-18-місячному віці в період осіменіння складає 382 кг.

В той же час, використання стандартів породи нівелює вимоги до молодянку незалежно від його приналежності до тих чи інших ліній та родин.

Також живу масу телиць порівнюємо зі стандартними показниками живої маси телиць у різні вікові періоди. За результатами аналізу живої маси вирощуваних телиць видно, що жива маса тварин, почи-

наючи від 7 до 18-місячного віку перевищує стандартні величини на 22,6-27,7 кг, що становить +7,0-13,5%.

За результатами досліджень телиць у 18-місячному віці, вирощування молодняка для ремонту стада в умовах ТзДВ «Південний Колос» відповідає всім вимогам формування тварин, навіть майже по всіх місяцях вирощування вони переважають стандарти за живою масою, здатних в майбутньому до високої продуктивності та тривалого господарського використання.

Щодо швидкості росту, було встановлено, що найбільша швидкість росту спостерігається на першому місяці і складає 78,4%, а найменша на 15 місяці – 5,0%. Також було досліджено швидкість росту за перші 6 місяців – вона становить 141,8%, за другі 6 місяців – 36,6% і за треті 6 місяців – 24,8%. Це, в свою чергу, дозволяє зробити висновок, що зі збільшенням віку швидкість росту тварини зменшується.

Список використаних джерел

1. Блізниченко В. Б. Поліпшення червоної ступової породи / В. Б. Блізниченко // Тваринництво України. – 1996. – №1. – С.13-15.
2. Підпала Т. В. Скотарство і технологія виробництва молока та яловичини / Т. В. Підпала. – Миколаїв : МДАУ, 2007. – 369 с.

УДК 619:614.31:637.512'62.072

Шевчук О.В., студентка II курсу магістратури спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»*

Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна

ВПЛИВ ЗГОДОВУВАННЯ ФЕРМЕНТНОГО ПРЕПАРАТУ У РАЦІОНІ КУРЧАТ-БРОЙЛЕРІВ НА ЇХ ПРОДУКТИВНІ ТА ЗАБІЙНІ ЯКОСТІ

Основними завданнями птахівництва є розробка нормативів годівлі, розведення, умов утримання, ветеринарної профілактики і методики економічної ефективності для отримання продукції високої якості з низькими затратами матеріальних і трудових ресурсів. Наявність високопродуктивних кросів бройлерів, успішна розробка технології утримання, висока якість продукції обумовила інтенсивний розвиток виробництва м'яса птиці. Використання все більш продуктивної птиці диктує підвищені вимоги до технології утримання і годівлі.

Значна увага приділяється якості продукції бройлерного виробництва. Проводяться дослідження з вивчення впливу різних факторів виробництва на якість м'яса. Досвід показує, що використовуючи птицю сучасних кросів, неможливо отримати від неї високої продуктивності без повного задоволення всіх її потреб, в тому числі й в поживних речовинах.

* Науковий керівник – Приліпко Т.М., доктор с.-г. наук, професор